

Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА СЪДА (пети състав)

3 септември 2015 година *

„Обжалване — Регламент (ЕО) № 737/2010 — Регламент за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1007/2009 — Търговия с тюленови продукти — Ограничения на вноса и на търговията с посочените продукти — Валидност — Правно основание — Член 95 ЕО — Харта на основните права на Европейския съюз — Член 17 — Декларация на Организацията на обединените нации за правата на коренното население — Член 19“

По дело C-398/13 P

с предмет жалба на основание член 56 от Статута на Съда на Европейския съюз, подадена на 8 юли 2013 г.,

Inuit Tapiriit Kanatami, установено в Отава (Канада),

Nattivak Hunters' and Trappers' Organisation, установено в Кикиктарюак (Канада),

Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation, установено в Пангниртунг (Канада),

Jaypootie Moesesie, с местожителство в Кикиктарюак,

Allen Kooneeliusie, с местожителство в Кикиктарюак,

Toomasie Newkingnak, с местожителство в Кикиктарюак,

David Kuptana, с местожителство в Улукхакток (Канада),

Karliin Aariak, с местожителство в Икалуит (Канада),

Canadian Seal Marketing Group, установено в Квебек (Канада),

Ta Ma Su Seal Products Inc., установено в Кап о Мьол (Канада),

Fur Institute of Canada, установен в Отава,

NuTan Furs Inc., установено в Каталина (Канада),

GC Rieber Skinn AS, установено в Берген (Норвегия),

Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), установен в Нук, Гренландия (Дания)

Johannes Egede, с местожителство в Нук,

* Език на производството: английски.

Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), установено в Нук,
William E. Scott & Son, установено в Единбург (Обединеното кралство),
Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, установено в Кап о Мьол,
Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi, установено в Истанбул (Турция),
Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society Ltd, установено във Флор дьо Лис (Канада),
за които се явяват H. Viaene, J. Bouckaert, и D. Gillet, advocaten,

жалбоподатели,

като другите страни в производството са:

Европейска комисия, за която се явяват K. Mifsud-Bonnici и C. Hermes, в качеството на представители,

ответник в първоинстанционното производство,

подпомагана от:

Европейски парламент, за който се явяват L. Visaggio и J. Rodrigues, в качеството на представители,

Съвет на Европейския съюз, за който се явяват K. Michoel и M. Moore, в качеството на представители,

встъпили страни в първоинстанционното производство,

СЪДЪТ (пети състав),

състоящ се от: T. von Danwitz (докладчик), председател на състава, C. Vajda, A. Rosas, E. Juhász и D. Šváby, съдии,

генерален адвокат: J. Kokott,

секретар: M. Aleksejev, администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 9 февруари 2015 г.,

след като изслуша заключението на генералния адвокат, представено в съдебното заседание от 19 март 2015 г.,

постанови настоящото

Решение

- 1 С жалбата си Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters' and Trappers' Organisation, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation, г-н Moesesie, г-н Kooneeliusie, г-н Newkingnak, г-н Kuptana, г-жа Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products Inc., Fur Institute of Canada,

NuTan Furs Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), г-н Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Diş Ticaret Ltd Şirketi и Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society Ltd искат да се отмени решението на Общия съд на Европейския съюз от 25 април 2013 г., Inuit Tapiriit Kanatami и др./Комисия (T-526/10, EU:T:2013:215, наричано по-нататък „обжалваното съдебно решение“), с което същият отхвърля жалбата им за отмяна на Регламент (ЕС) № 737/2010 на Комисията от 10 август 2010 година за определяне на подробни правила за прилагането на Регламент (ЕО) № 1007/2009 на Европейския парламент и на Съвета относно търговията с тюленови продукти (ОВ L 216, стр. 1, наричан по-нататък „спорният регламент“), както и искането за обявяване на неприложимост на Регламент (ЕО) № 1007/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година относно търговията с тюленови продукти (ОВ L 286, стр. 36, наричан по-нататък „основният регламент“).

Правна уредба

Международното право

- 2 С Резолюция 61/295 от 13 септември 2007 г. Общото събрание на ООН приема Декларацията на Организацията на обединените нации за правата на коренното население (наричана по-нататък „ДООНПКН“). Член 19 от тази декларация гласи:

„Преди да приемат и приведат в действие законодателни или административни мерки, които могат да окажат въздействие върху съответното коренно население, държавите се консултират и си сътрудничат добросъвестно с това население чрез неговите представителни институции, за да получат предварително доброволното му и информирано съгласие“.

Правото на Съюза

- 3 Съгласно съображения 4—7 и 14 от основния регламент:

„(4) Ловът на тюлени е довел до изразяване на сериозно безпокойство от представители на обществеността и правителства, загрижени за хуманно отношение към животните, поради болката, страха и другите форми на страдание, които убиването и одирането на тюлени причиняват на тези животни по начина, по който в повечето случаи се извършват.

(5) В отговор на загрижеността на граждани и потребители за аспектите на хуманното отношение към животните при убиването и одирането на тюлени и възможното наличие на пазара на продукти, получени от животни, убити и одрани по начин, който причинява болка, страх и други форми на страдание, няколко държави членки приеха или възнамеряват да приемат законодателство, което регулира търговията с тюленови продукти, като забранява вноса и производството на такива продукти, докато в други държави членки не се въведат ограничения върху търговията с тези продукти.

(6) Поради това съществуват разлики между националните разпоредби, уреждащи търговията, вноса, производството и пускането на пазара на тюленови продукти. Тези разлики оказват неблагоприятно въздействие върху функционирането на вътрешния пазар по отношение на продукти, които съдържат или може да съдържат тюленови продукти и създават пречки за търговията с такива продукти.

(7) Наличието на такива различни разпоредби може освен това да спре потребителите да купуват продукти, които не са получени от тюлени, но не могат лесно да се различат от подобни стоки, получени от тюлени, или продукти, които може да съдържат елементи или съставки, получени от тюлени, без това да е лесно за установяване, като например кожухарски кожи, Омега-3 капсули и масла и кожени изделия.

[...]

(14) Основните икономически и социални интереси на инуитските общности, които ловуват тюлени като средство за гарантиране на своето препитание, не трябва да бъдат засегнати по неблагоприятен начин. Ловът е неразделна част от културата и идентичността на инуитите и като такъв е признат в Декларацията на Организацията на обединените нации за правата на коренното население. Поради това следва да бъде допуснато пускането на пазара на тюленови продукти, получени от лов, традиционно провеждан от инуитските и други коренни общности и които допринасят за тяхното препитание“.

4 Член 3, параграфи 1 и 4 от същия регламент, озаглавен „Условия за пускане на пазара“, предвижда:

„1. Пускането на пазара на тюленови продукти се разрешава само ако тюленовите продукти са получени от лов, традиционно осъществяван от инуити или други коренни общности, и допринасят за тяхното препитание. Тези условия се прилагат в момента на вноса или на мястото на внос на вносни продукти.

[...]

4. Без да се засяга параграф 3, мерките за прилагане на настоящия член, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 5, параграф 3“.

5 Въз основа на член 3, параграф 4 от този регламент Европейската комисия приема спорния регламент. Съгласно член 1 от него, последният регламент „определя подробни правила за пускането на пазара на тюленови продукти съгласно член 3 от [основния регламент]“.

Обстоятелства, предхождащи спора, и обжалвано съдебно решение

6 На 11 януари 2010 г. Inuit Tapiriit Kanatami и др. подават в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на основния регламент. С определение Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет (T-18/10, EU:T:2011:419) Общият съд я отхвърля като недопустима. Жалбата срещу това определение е отхвърлена от Съда с решение Inuit Tapiriit Kanatami и др./Парламент и Съвет (C-583/11 P, EU:C:2013:625).

7 На 10 август 2010 г. Комисията приема спорния регламент за определяне на подробни правила за прилагането на основния регламент.

8 На 9 ноември 2010 г. жалбоподателите подават в секретариата на Общия съд жалба за отмяна на спорния регламент и искат основният регламент да бъде обявен за неприложим съгласно член 277 ДФЕС.

9 С определение от 13 април 2011 г. председателят на седми състав на Общия съд допуска встъпването на Европейския парламент и на Съвета на Европейския съюз в подкрепа на исканията на Комисията.

- 10 В подкрепа на жалбата си жалбоподателите излагат две основания, първото от които е изведено от незаконосъобразност на основния регламент, която изобщо лишава спорния регламент от правно основание, поради неправилния избор на член 95 ЕО като правно основание за приемането на основния регламент, от нарушение на принципите на субсидиарност и на пропорционалност и от нарушение на основни права. С второто си основание жалбоподателите обвиняват Комисията в злоупотреба с власт при приемането на спорния регламент.
- 11 С обжалваното съдебно решение Общият съд отхвърля всяко от тези две основания, а следователно и жалбата в нейната цялост.

Искания на страните

- 12 Жалбоподателите искат от Съда:
- да отмени обжалваното съдебно решение, да обяви основния регламент за незаконосъобразен и неприложим съгласно член 277 ДФЕС и да отмени спорния регламент съгласно член 263 ДФЕС,
 - при условията на евентуалност, да отмени обжалваното съдебно решение и да върне делото на Общия съд за ново разглеждане и
 - да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.
- 13 Комисията иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателите солидарно да заплатят съдебните разноски.
- 14 Парламентът иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.
- 15 Съветът иска от Съда да отхвърли жалбата и да осъди жалбоподателите да заплатят съдебните разноски.

По жалбата

- 16 В подкрепа на жалбата си пред Съда жалбоподателите излагат две основания, а именно грешки при прилагане на правото, допуснати от Общия съд при преценката за законосъобразност на основния регламент. Първото основание се състои от две части, а второто — от три.

По първата част от първото основание

Доводи на страните

- 17 Жалбоподателите твърдят, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, доколкото в точки 28, 29, 37—40, 50 и 64 от обжалваното съдебно решение констатира, че към момента на приемане на основния регламент условията за прибягване до член 95 ЕО са били изпълнени.
- 18 Според жалбоподателите тези условия трябвало да бъдат изпълнени още към момента, в който Комисията е представила предложението, довело до приемането на основния регламент. Всъщност член 95 ЕО имал за цел да поправи положение, при което отликите между националните разпоредби засягат пряко вътрешния пазар, а не да открои различните

национални разпоредби и така да даде „картбланш“ на законодателя на Европейския съюз да законодателства във всяка област. Ако датата на приемане на планирания акт била релевантна за проверката на посочените условия, Комисията щяла да може да обоснове предложението си просто с очакването, че такива отлики ще съществуват в момента на приемане на този акт — нещо, което би било в разрез с принципа на предоставена компетентност, залегнал в член 5, параграф 1 ДЕС.

- 19 При условията на евентуалност жалбоподателите твърдят, че дори да се предположи, че релевантният момент за проверката за законосъобразност на основния регламент от гледна точка на член 95 ЕО е този на приемане на същия регламент, към тази дата условията за прибягване до цитирания член не били изпълнени. Всъщност насоките, които се намирали в преамбюла на посочения регламент и съдържали само мъгляви и общи изявления относно разминаванията между националните разпоредби и относно опасността от създаването на препятствия за основните свободи или от нарушения на конкуренцията, не били достатъчни, за да оправдаят прибягването до член 95 ЕО. По-специално в съображение 5 от същия регламент не били посочени държавите членки, които са приели или възнамеряват да приемат забрана за внос или за производство на тюленови продукти. В това отношение допълнителната информация, предоставена от Комисията по време на съдебното производство, не можела да отстрани тази липса на достатъчни насоки в самия текст на основния регламент.
- 20 Комисията, Парламентът и Съветът отхвърлят доводите на жалбоподателите.

Съображения на Съда

- 21 В рамките на първата част от първото си основание жалбоподателите по същество излагат два довода, които се отнасят, от една страна, до релевантния момент за проверката на условията за прибягване до член 95 ЕО, и от друга — до условията за прибягването до този член, доколкото основният регламент не съдържал достатъчно конкретни насоки относно опасността от възпрепятстване на упражняването на основните свободи или от нарушения на конкуренцията.
- 22 По отношение на първия довод следва да се припомни постоянната съдебна практика, съгласно която законосъобразността на акта на Съюза трябва да се преценява въз основа на фактическите и правните обстоятелства, които са съществували към датата на приемане на акта (решения *Agrana Zucker*, C-309/10, EU:C:2011:531, т. 31 и 45 и цитираната съдебна практика, както и *Schaible*, C-101/12, EU:C:2013:661, т. 50). Съдът по-специално изхожда от датата на приемане на съответния акт на Съюза, за да провери дали условията за прилагане на член 95 ЕО като правно основание са били изпълнени (вж. решения *Arnold André*, C-434/02, EU:C:2004:800, т. 38, *Swedish Match*, C-210/03, EU:C:2004:802, т. 37, *Германия/Парламент и Съвет*, C-380/03, EU:C:2006:772, т. 45—51 и 55, както и *Vodafone* и др., C-58/08, EU:C:2010:321, т. 39 и 41).
- 23 От друга страна, обратно на поддържаното от жалбоподателите, за тази проверка не може да е релевантна датата на предложението на Комисията за регламент. Всъщност при жалбите срещу законодателен акт като основния регламент предмет на контрола за законосъобразност, упражняван от съда на Съюза, е не това предложение, в което могат да бъдат внасяни промени в хода на законодателния процес, а посоченият законодателен акт, приет от законодателя на Съюза в резултат от този процес.
- 24 В допълнение, броят на държавите членки, които са приели законодателство или са възнамерявали да приемат такова в съответната област към момента на предложението на Комисията, сам по себе си не е определящ за преценката дали законодателят на Съюза законосъобразно е прибягнал до член 95 ЕО, щом като условията за прибягване до този член са били изпълнени към момента на приемане на разглеждания законодателен акт.

- 25 Следователно първият довод на жалбоподателите трябва да се отхвърли като необоснован.
- 26 Що се отнася до втория довод, следва да се припомни постоянната съдебна практика, съгласно която целта на мерките, предвидени в член 95, параграф 1 ЕО, трябва действително да бъде подобряването на условията за създаване и функциониране на вътрешния пазар (решения *British American Tobacco (Investments)* и *Imperial Tobacco*, C-491/01, EU:C:2002:741, т. 60, Обединено кралство/Парламент и Съвет, C-217/04, EU:C:2006:279, т. 42 и Обединено кралство/Парламент и Съвет, C-270/12, EU:C:2014:18, т. 113). Макар самото констатиране на различия между националните разпоредби и на абстрактна опасност от възпрепятстване на упражняването на основните свободи или от нарушения на конкуренцията да не е достатъчно, за да се оправдае изборът на член 95 ЕО като правно основание, законодателят на Съюза може да прибегне до този член по-конкретно при наличие на различия между националните разпоредби, когато последните могат да възпрепятстват упражняването на основните свободи и по този начин да имат пряко отражение върху функционирането на вътрешния пазар или да доведат до чувствително нарушаване на конкуренцията (решение *Vodafone* и др., C-58/08, EU:C:2010:321, т. 32 и цитираната съдебна практика).
- 27 Прибягването до тази разпоредба е възможно и с цел да не се допусне появата на такива препятствия за търговския обмен, дължащи се на нееднаквото развитие на националните законодателства. Появата им обаче трябва да е вероятна, а целта на съответната мярка — тяхното предотвратяване (решения *Германия/Парламент и Съвет*, C-380/03, EU:C:2006:772, т. 38 и цитираната съдебна практика, както и *Vodafone* и др., C-58/08, EU:C:2010:321, т. 33).
- 28 В това отношение жалбоподателите неправилно твърдят, че съображенията в преамбюла на основния регламент не са достатъчни, за да обосноват прибягването до член 95 ЕО, и че Общият съд не можел да вземе предвид данните, предоставени от Комисията в хода на съдебното производство.
- 29 Всъщност, доколкото при актовете с общо приложение мотивирането може да се ограничи до посочване, от една страна, на цялостното положение, довело до приемането на акта, а от друга страна, на общите цели, които той следва да постигне (вж. решение *AJD Tuna*, C-221/09, EU:C:2011:153, т. 59 и цитираната съдебна практика), законодателят на Съюза не може да бъде упрекван, че в съображения 4—7 от основния регламент е изложил само общо различията между националните законодателства, които уреждат търговията с тюленови продукти и произтичащите от това смущения във функционирането на вътрешния пазар — нещо, което оправдава прибягването до член 95 ЕО. Обратно на твърдяното от жалбоподателите, законодателят на Съюза по-специално не е бил длъжен да уточнява в самия текст на преамбюла на основния регламент колко и кои са държавите членки, чието национално законодателство е в основата на този акт.
- 30 След като мотивите на основния регламент сами по себе си са достатъчни, Общият съд няма как да бъде упрекван, че в точка 50 от обжалваното съдебно решение при проверката си е отчел представената от Комисията в хода на съдебното производство допълнителна информация за положението на законодателството на държавите членки, довело до приемането на споменатия регламент, понеже тази информация просто уточнява мотивите на основния регламент, в съответствие с практиката на Съда. Всъщност при проверката на избора на член 95 ЕО като правно основание тази съдебна практика отчита подобни уточнения на мотивите към разглеждания акт, представени в хода на съдебното производство (вж. по-специално решения *British American Tobacco (Investments)* и *Imperial Tobacco*, C-491/01, EU:C:2002:741, т. 68, 70 и 73, Обединено кралство/Парламент и Съвет, C-217/04, EU:C:2006:279, т. 61 и *Германия/Парламент и Съвет*, C-380/03, EU:C:2006:772, т. 46 и 47).

- 31 Въз основа на информацията, която следва и от мотивите на основния регламент, и от направените от Комисията уточнения, които жалбоподателите не са оспорили пред Съда, Общият съд е имал основание да приеме в точки 36—40 и 50 от обжалваното съдебно решение, без да допусне грешка при прилагане на правото, че към момента на приемане на основния регламент са съществували различия между националните разпоредби, уреждащи търговията с тюленови продукти, които различия са могли да препятстват свободното движение на тези продукти.
- 32 Ето защо Общият съд правилно е заключил в точка 58 от обжалваното съдебно решение, че тези различия са могли да обосноват намесата на законодателя на Съюза на основание член 95 ЕО.
- 33 Следователно първата част от първото основание трябва да бъде отхвърлена изцяло.

По втората част от първото основание

Доводи на страните

- 34 Жалбоподателите твърдят, че в точка 56 от обжалваното съдебно решение Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, доколкото се обосновава със съображението, че търговският обмен между държавите членки на тюленови и сходни продукти със сигурност не е незначителен. Имало обаче място за съмнение дали търговският обмен между държавите членки с тюленови и сходни продукти не е незначителен. На следващо място жалбоподателите изтъкват, че съгласно практиката на Съда законодателят на Съюза може да прибегне до член 95 ЕО единствено ако търговският обмен на съответните продукти е сравнително голям — нещо, което не било така в настоящия случай.
- 35 Според Комисията и Парламента твърдението, че втората част от първото основание е налице, е недопустимо и във всеки случай е неоснователно.

Съображения на Съда

– По допустимостта

- 36 Както отбелязват Комисията и Парламентът, констатацията на Общия съд в точка 56 от обжалваното съдебно решение, че търговският обмен между държавите членки на тюленови и сходни продукти не е незначителен, не попада в обхвата на компетентността на Съда в рамките на производството по обжалване.
- 37 Съгласно член 256, параграф 1 ДФЕС и член 58, първа алинея от Статута на Съда на Европейския съюз обжалването е ограничено само до правни въпроси. Следователно единствено Общият съд е компетентен да установява и преценява относимите факти, както и да преценява доказателствата, освен в случай на изопачаване на тези факти и доказателства (решение *Ryanair/Комисия*, C-287/12 P, EU:C:2013:395, т. 78 и цитираната съдебна практика).
- 38 Жалбоподателите изобщо не твърдят изопачаване, поради което втората част от първото основание, доколкото визира констатацията на Общия съд, че търговският обмен между държавите членки не е незначителен, трябва да бъде отхвърлена като недопустима.

– По същество

- 39 Уместно е да се отбележи, че от самия текст на член 95 ЕО не произтича изискване законодателят на Съюза да може да прибегва до тази разпоредба единствено ако търговският обмен на съответните продукти е сравнително голям.
- 40 На следващо място, въпреки че по някои дела Съдът е квалифицирал търговския обмен на съответните пазари като сравнително голям (вж. решения Arnold André, C-434/02, EU:C:2004:800, т. 39 и цитираната съдебна практика, Swedish Match, C-210/03, EU:C:2004:802, т. 38 и Германия/Парламент и Съвет, C-380/03, EU:C:2006:772, т. 53), той въобще не е установил правен критерий, че приетите въз основа на член 95 ЕО мерки са ограничени само до пазарите на продуктите, търговският обмен на които е сравнително голям.
- 41 В настоящия случай Общият съд е установил в точки 39, 40 и 56 от обжалваното съдебно решение — като се е обосновал със съображения, неразривно свързани с пазарите на тюленови продукти и други продукти, които могат да бъдат обхванати с тези продукти — че съществуващите различия между националните разпоредби относно търговията с тюленови продукти могат да създадат смущения за вътрешния пазар на тези продукти. Следователно Общият съд е имал основание да направи извод в точка 58 от обжалваното съдебно решение — без да е бил длъжен да проверява дали търговският обмен на съответните продукти е сравнително голям, за да обоснове прибегването до член 95 ЕО — че тези разлики позволяват да бъдат взети мерки въз основа на цитирания член.
- 42 Ето защо твърдението, че втората част от първото основание е налице, трябва да се отхвърли отчасти като недопустимо и отчасти като неоснователно.

По първата част от второто основание

Доводи на страните

- 43 Жалбоподателите упрекуват Общия съд в грешка при прилагане на правото, тъй като в точка 105 от обжалваното съдебно решение констатира, че следвало да се изхожда само от разпоредбите на Хартата на основните права на Европейския съюз (наричана по-нататък „Хартата“), а не от разпоредбите на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи, подписана в Рим на 4 ноември 1950 г. (наричана по-нататък „ЕКПЧ“). Според жалбоподателите от член 6, параграф 3 ДЕС и от член 52, параграф 3 и член 53 от Хартата по-специално следва, че правата, гарантирани от ЕКПЧ, трябва да бъдат надлежно отчитани при прилагането на Договорите, като общи принципи на правото, и че разпоредбите на ЕКПЧ трябва да имат предимство, ако предоставят по-широка закрила от Хартата.
- 44 Комисията, Парламентът и Съветът отхвърлят доводите на жалбоподателите.

Съображения на Съда

- 45 Следва да се припомни, че макар признатите от ЕКПЧ основни права да са част от правото на Съюза като общи принципи, както потвърждава член 6, параграф 3 ДЕС, и макар член 52, параграф 3 от Хартата да предвижда, че съдържащите се в тази харта права, съответстващи на права, гарантирани от ЕКПЧ, имат същия смисъл и обхват като дадените им в посочената конвенция, докато Съюзът не се присъедини към нея, тя не представлява юридически акт, формално интегриран в правния ред на Съюза (вж. в този смисъл решения Åkerberg Fransson, C-617/10, EU:C:2013:105, т. 44, Schindler Holding и др./Комисия, C-501/11 P, EU:C:2013:522, т. 32 и Telefónica и Telefónica de España/Комисия, C-295/12 P, EU:C:2014:2062, т. 41).

- 46 Ето защо Общият съд правилно е приел в точка 105 от обжалваното съдебно решение, че членове 17, 7, 10 и 11 от Хартата осигуряват в правото на Съюза защитата, предоставена от цитираните от жалбоподателите разпоредби на ЕКПЧ, и че в настоящия случай проверката за валидност на основния регламент трябва да бъде само от гледна точка на основните права, гарантирани от Хартата (вж. в този смисъл решения Otis и др., C-199/11, EU:C:2012:684, т. 47 и Ziegler/Комисия, C-439/11 P, EU:C:2013:513, т. 126 и цитираната съдебна практика).
- 47 Във всеки случай се налага изводът, че в рамките на първата част от второто основание жалбоподателите просто упрекват Общия съд, че е изходил единствено от разпоредбите на Хартата, а не от тези на ЕКПЧ, но не са изяснили каква конкретно е грешката при прилагане на правото, която същият бил допуснал, която опорочила проверката от негова страна на валидността на основния регламент в светлината на основните права и която можело да доведе до отмяна на обжалваното съдебно решение.
- 48 Ето защо първата част от второто основание следва да бъде отхвърлена.

По втората и третата част от второто основание

Доводи на страните

- 49 С втората част от второто основание жалбоподателите поддържат, че Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото, защото постановил, че правото на собственост не може да включва в обхвата си и защитата на обикновени интереси от търговско естество. Забраната да търгуват с тюленови продукти в рамките на Съюза накърнявала правото им да експлоатират с търговска цел тези продукти. В това отношение Съдът вече бил постановил, че забраната за търговия и пускане на пазара на Съюза на хранителни добавки може да ограничи свободата на производителите на тези продукти да упражняват професионалната си дейност. Съгласно практиката на Европейския съд за правата на човека, по-специално в решение Malik с/у Обединено кралство (ЕСПЧ, № 23780/08, 13 март 2012 г.), свързаните с предприятието икономически интереси представлявали „собственост“ по смисъла на член 1 от Протокол № 1 към ЕКПЧ и следователно попадали в обхвата на защитата на правото на собственост.
- 50 С третата част от въпросното основание жалбоподателите упрекват Общия съд за това, че в точка 112 от обжалваното съдебно решение констатирал, че ДООНПКН няма задължителна сила, и за това, че не проверил дали преди приемането на основния регламент институциите на Съюза са получили предварителното съгласие на жалбоподателите в съответствие с член 19 от тази декларация. Въпреки че споменатата декларация сама по себе си не била юридически обвързваща, в съображение 14 от основния регламент всъщност Съюзът признал задължението за добросъвестно съобразяване с разпоредбите на ДООНПКН. Съгласно практиката на Съда Съюзът не можел да дерогира нормите, които е установил при прилагането на тази декларация (решение NTN Toyo Bearing и др./Съвет, 113/77, EU:C:1979:91, т. 21). Освен това от публикувана през 2012 г. резолюция на Асоциацията по международно право следвало, че член 19 от ДООНПКН закрепва норма на международното обичайно право, която Съюзът е длъжен да спазва при упражняването на своите правомощия.
- 51 Парламентът твърди, че твърдението, че третата част от второто основание е налице, е изцяло недопустимо, понеже жалбоподателите не указват достатъчно ясно по смисъла на член 169, параграф 2 от Процедурния правилник на Съда грешката на Общия съд при прилагане на правото. От жалбата по-специално не можело да се определи дали жалбоподателите критикуват проверката или липсата на такава на основанията, изложени пред Общия съд, и съображенията, по които на член 19 от ДООНПКН трябвало да се придаде задължителна сила. Според Комисията и Парламента твърденията, че втората и третата част от това основание са налице,

са поне частично недопустими, защото жалбоподателите не изтъкнали пред Общия съд евентуално нарушение нито на свободата на стопанска инициатива, нито на норма на международното обичайно право.

- 52 Комисията, Парламентът и Съветът смятат твърденията, че втората и третата част от второто основание са налице, във всеки случай за неоснователни.

Съображения на Съда

– По допустимостта на втората и третата част от второто основание

- 53 Що се отнася до възражението за недопустимост, което е направено от Парламента и визира третата част от второто основание като цяло, уместно е да се напомни, че от член 256, параграф 1, втора алинея ДФЕС, член 58, първа алинея от Статута на Съда и от член 168, параграф 1, буква г) и член 169, параграф 2 от Процедурния правилник следва, че жалбата трябва да указва с точност критикуваните пунктове от мотивите на съдебното решение, чиято отмяна се иска, както и да посочва конкретно правните доводи, с които по специфичен начин се подкрепя това искане, като в противен случай жалбата или съответното основание ще бъдат недопустими (вж. в този смисъл решения Schindler Holding и др./Комисия, C-501/11 P, EU:C:2013:522, т. 43 и Ezz и др./Съвет, C-220/14 P, EU:C:2015:147, т. 111 и цитираната съдебна практика).
- 54 В настоящия случай следва да се приеме за установено, че с третата част от второто основание жалбоподателите визират конкретна точка от обжалваното съдебно решение. В това отношение според жалбоподателите твърдяната грешка при прилагане на правото се изразява в незачитането на задължителната сила на изискването за съгласие, предвидено в член 19 от ДООНПКН, което следва както от съображение 14 от основния регламент, така и от норма на международното обичайно право.
- 55 При това положение възражението на Парламента за недопустимост, което визира третата част от второто основание като цяло, трябва бъде отхвърлено.
- 56 Що се отнася до възраженията за частична недопустимост, направени от Комисията и от Парламента, от материалите по преписката личи, че жалбоподателите не са изтъкнали пред Общия съд евентуално нарушение нито на свободата на стопанска инициатива, прогласена в член 16 от Хартата, нито на норма на международното обичайно право, която следва от член 19 от ДООНПКН.
- 57 От постоянната съдебна практика обаче следва, че да се позволи на страна да изтъкне за първи път пред Съда основание, на което не се е позовавала пред Общия съд, би означавало да ѝ се позволи да сезира Съда, чиито правомощия са ограничени при обжалване, със спор с по-широк обхват от този, който е бил разгледан от Общия съд (решение Nexans и Nexans France/Комисия, C-37/13 P, EU:C:2014:2030, т. 45 и цитираната съдебна практика).
- 58 Следователно твърдението, че втората част от второто основание е налице, трябва да се отхвърли като недопустимо, доколкото визира свободата на стопанска инициатива, а твърдението, че третата част от това основание е налице — като недопустимо, доколкото визира нарушение на норма на международното обичайно право.

– По съществото на втората част от второто основание

- 59 Жалбоподателите по същество поддържат, че основният регламент нарушава правото им на собственост, тъй като забраната за търговия с тюленови продукти накърнява тяхното право да експлоатират с търговска цел тези продукти в рамките на Съюза.
- 60 В това отношение следва да се отбележи, че предоставената от член 17 от Хартата защита на правото на собственост се отнася не до обикновени интереси или възможности от търговско естество, чиято несигурност се обуславя от самата същност на икономическата дейност, а до права с имуществена стойност, от които от гледна точка на правния ред възниква едно придобито правно положение, позволяващо самостоятелно упражняване на тези права от и в полза на техния носител (вж. решение *Sky Österreich*, C-283/11, EU:C:2013:28, т. 34 и цитираната съдебна практика).
- 61 Освен това от практиката на Европейския съд за правата на човека по член 1 от Протокол № 1 към ЕКПЧ следва, че съгласно член 52, параграф 3 от Хартата трябва да се има предвид обстоятелството, че бъдещият доход може да се смята за „собственост“, която би могла да се ползва от закрилата по този член, само ако вече е бил спечелен, ако е бил обект на сигурно вземане или ако са налице особени обстоятелства, които могат да създадат у заинтересованото лице оправдани правни очаквания да получи имуществена стойност (вж. по-специално ЕСПЧ, *Anheuser-Busch с/у Португалия*, № 73049/01, 11 януари 2007 г., § 64 и 65, както и *Malik с/у Обединено кралство*, № 23780/08, посочено по-горе, § 93).
- 62 Жалбоподателите обаче са изтъкнали пред юрисдикциите на Съюза просто възможността за търговия с тюленови продукти в рамките на Съюза, без да излагат такива обстоятелства.
- 63 Следователно твърдението, че втората част от второто основание е налице, трябва да се отхвърли като отчасти недопустимо и отчасти неоснователно.

– По съществото на третата част от второто основание

- 64 Що се отнася до член 19 от ДООНПКН, след като тази разпоредба сама по себе си няма обвързваща правна сила, както признават жалбоподателите, достатъчно е да се констатира, че съображение 14 от основния регламент също не прави обвързващо това задължение за съгласуване и за сътрудничество с оглед на получаването на съгласието на инуитските общности, посочено в цитираната разпоредба.
- 65 Всъщност от текста на това съображение следва, че за да не бъдат основните икономически и социални интереси на инуитските общности, които ловуват тюлени като средство за гарантиране на своето препитание, засегнати по неблагоприятен начин, следва да бъде допуснато пускането на пазара на тюленови продукти, получени от лов, традиционно провеждан от тези общности, които допринасят за тяхното препитание.
- 66 След като такова разрешение е предвидено в член 3, параграф 1 от основния регламент, очевидно с посочването, че ДООНПКН признава този лов като неразделна част от културата и идентичността на членовете на инуитските общности, съображение 14 просто мотивира това дерогирание на забраната за пускане на пазара на тюленови продукти, която следва от този регламент.
- 67 От друга страна, от текста на съображение 14 от цитирания регламент не може да се изведе правно обвързващо задължение за съобразяване с член 19 от ДООНПКН — разпоредба, която впрочем не е визирана от това съображение.

- 68 Следователно твърдението, че третата част от второто основание е налице, трябва да се отхвърли като отчасти недопустимо и отчасти неоснователно.
- 69 От всички изложени дотук съображения следва, че жалбата трябва да се отхвърли изцяло като отчасти недопустима и отчасти неоснователна.

По съдебните разноски

- 70 Съгласно член 184, параграф 2 от Процедурния правилник, когато жалбата е неоснователна, Съдът се произнася по съдебните разноски.
- 71 Съгласно член 138, параграф 1 от същия правилник, приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане. Когато встъпила в първоинстанционното производство страна, която не е подала жалба пред Съда, участва в производството пред Съда, по силата на член 184, параграф 4 Съдът може да реши тя да понесе направените от нея съдебни разноски. Съгласно член 140, параграф 1 от този правилник, също приложим към производството по обжалване по силата на член 184, параграф 1 от него, държавите членки и институциите, встъпили по делото, понасят направените от тях съдебни разноски.
- 72 Тъй като Комисията е поискала жалбоподателите да бъдат осъдени да заплатят съдебните разноски и всичките им основания са отхвърлени, те следва да бъдат осъдени да понесат, наред със собствените си съдебни разноски, и тези на Комисията.
- 73 Парламентът и Съветът, в качеството на встъпили страни в производството пред Общия съд, понасят направените от всеки от тях съдебни разноски.

По изложените съображения Съдът (пети състав) реши:

- 1) **Отхвърля жалбата.**
- 2) **Осъжда Inuit Tapiriit Kanatami, Nattivak Hunters' and Trappers' Organisation, Pangnirtung Hunters' and Trappers' Organisation, г-н Jaypootie Moesesie, г-н Allen Kooneeliusie, г-н Toomasie Newkingnak, г-н David Kuptana, г-жа Karliin Aariak, Canadian Seal Marketing Group, Ta Ma Su Seal Products Inc., Fur Institute of Canada, NuTan Furs Inc., GC Rieber Skinn AS, Inuit Circumpolar Council Greenland (ICC-Greenland), г-н Johannes Egede, Kalaallit Nunaanni Aalisartut Piniartullu Kattuffiat (KNAPK), William E. Scott & Son, Association des chasseurs de phoques des Îles-de-la-Madeleine, Hatem Yavuz Deri Sanayi iç Ve Dış Ticaret Ltd Şirketi и Northeast Coast Sealers' Co-Operative Society Ltd да понесат, наред с направените от тях съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.**
- 3) **Европейският парламент и Съветът на Европейския съюз понасят направените от всеки от тях съдебни разноски.**

Подписи